

Беседа Епископа Артемија у Недељу 21. по Духовдану 2019. године у манастиру Свих Српских Светитеља у Гринбаху

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Нека је благословен овај дан, браћо и сестре, ово свето место у коме смо се данас сабрали у овако лепом броју да се заједно Богу помолимо и милост од Бога испросимо за нас, за наше сроднике и пријатеље и за цео наш многострадални српски народ.

Невиђамо се често, али сваки долазак мој ове у Беч јесте једна велика и посебна радост када се са вама сретнемо у овоме Божијем храму. А овде долазимо јер нас привлачи сила Божија, Реч Божија, наука Божија, која нам показује како да живимо у овоме свету ради онога света, у овоме животу ради вечнога живота. Сваке недеље се овде чује Реч Божија која је Свето Јеванђеље кроз проповед наших свештеника овде, пре свега оца Димитрија који је ту стално са вама и онима који долазе да вас посете. Сваке недеље Господ говори по једну поуку, по једну науку, по једно упутство за наш земаљски живот и ради нашега вечнога живота.

Данас такође, слушамо Свето Јеванђеље и чулисмо. Прича обична, рекло би се, о сејачу и семену, али није обична. Чак и сами апостоли нису је у потпуности разумели у почетку, па су онда питали Господа да им објасни ову причу. То је ретка прича у Јеванђељу коју је Господ сам протумачио. Не треба нам други да нам говори шта значи семе, шта значи земља каменита, шта значи трновита земља, шта значи крај пута и шта значи родна земља. Семе је исто свуда, сејао божански сејач Господ Исус Христос, на њега се односи, то је тај сејач. Семе које сеје јесте Реч Божија коју је донео и предао људима као своју божанску науку, али семе сејачево не успева потпуно каже Господ. Три четвртине семена пропадну и не донесу плод. Оно крај пута позобу птице, оно на камену се брзо осуши, јер нема влаге, оно у трњу буде загушено разним земаљским бригама, сластима и страстима

нашим људским овде на земљи и буде угушено то семе Јеванђелско, а само један део – једна четвртина семена доноси обилан плод по 30, по 60 и по 100 пута већи. Ето то је, браћо и сестре, данашње Свето Јеванђеље. Дакле судбина семена не зависи ни од Сејача, нити од квалитета семена, све је то изврсно. Зависи од квалитета земље на коју семе пада. Шта је у овом случају земља? То су људи наше душе људске и тела људска који слушамо Реч Божију, али се према њој на разне начине односимо.

Каже, неки слушају и не приме Реч у срце своје, то су они поред пута и брзо буде покупљено то семе од птица, од злих демона. Друго пада на каменито земљиште, са радошћу приме људи ту науку, али чим дођу прва искушења и невоље, они се одричу тога, јер забога треба нешто и претрпети за живот вечни. Оно што је пало у трње, и то су људи примили са добром намером, али људске бриге, којима смо обузети свакодневно угуши то јеванђелско семе у нама и остане бесплодно. Тек оно које падне на плодно земљу, узрасте и ништа му не смета да напредује и доноси обилан плод. Овде је посебно важно можда истаћи и објаснити шта се под трњем које гуши Реч Божију, коју гуши Истину Божију, шта је то трње у нашем животу? То је све оно што је противно Истини Божијој, што је противно Откровењу Божијем. Не само наше слабости и страсти и жеља за богатством, него и разне науке – нове, демонске, људске којима није стало до Истине Божије, него до философирања, до своје мудрости, до свога промовисања.

Целога живота Цркве, ево две хиљаде и нешто година, Црква се борила са свим тим искушењима. Увек је било оних који су Реч Божију, који су науку Божију покушавали да омаловаже, да је презру, да је одбаце. Да уместо ње проповедају себе и своју људску мудрост. Тако је и данас, браћо и сестре, многи мудраци данас живе са нама у овоме свету. Многи уместо Господа Христа проповедају себе, своје новотарије, своје мудровање. Много је јереси које се данас шире и проповедају, а међу њима је најопаснија она која пориче све Истине Божије, то је свејерес, како каже отац Јустин екуменизма.

Нека би Господ нама који овде долазимо и сабирамо се, слушамо Реч Божију, дарује ум и срце да разумемо речи Божије, да схватимо да без Истине Божије, да без живота по тој Истини, по науци Христовој, нема нам спасења. Да не прихватамо разне новотарије, разна мудровања људска, она која људи измишљају насупрот ономе што су свети оци проповедали, наш Свети Сава у нашем народу насадио и заливао знојем и трудом и крвљу својом, и многи мученици српски су, такође ту божанску науку Православну чували, страдали за њу, жртвовали своје животе да би предали чисту Веру нама, својим потомцима. Тако смо и ми дужни, браћо и сестре, да се трудимо, да нашу децу, нашу омладину учимо оној вери коју смо примили од Господа Христа, преко светих апостола, светих отаца и светитеља из рода нашега почев од Светога Саве, преко Светог владике Николаја, оца Јустина и многих из нашега рода коме је овај храм овде посвећен – Свим српским Светитељима. Сви су они живели по Богу, по закону Божијем и тако му угодили и били од Бога прослављени. Нека би Господ њиховим молитвама дао и нама снаге, да останемо и ми на том путу, да се боримо на прави начин, да се чувамо од греха и странпутица и да вери учимо и нашу децу и омладину да би се име Божије у нашем народу славило на прави начин сада и увек и у векове векова. Амин.
Бог да вас благослови и свако добро дарује.